

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistola Pastoralis Illustrissimi Ac Reverendissimi Domini D. Humberti Guilielmi A Præcipiano, Archiepiscopi Mechliniensis

Precipiano, Humbert Guillaume de

Lovanii, [1692]

Caput XVII. Decretum vetus Coloniense circa superiora.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39186

(31)
CAPUT XVI.

De Pœnitentiis manifestis.

V Num penè exciderat, quod ad multas reis imponendas spectat, & ad sigillum Confessionis arctius servandum facit, undè neque hic non erit dictum in loco, videlicet, quod Rituale Romanum & Pastorale Mechliniense monet: *Pro peccatis occultis quantumvis gravibus manifestam Pœnitentiam non imponant*; ut enim quemadmodum egregiè (a) Synodus Tridentina observat, *non satis consultè humanà aliquà lege præciperetur, ut delicta præsertim secreta publicà essent Confessione aperienda*; ita prorsus foret inconsultum, ne quid dicamus gravius, adigere pœnitentes, ut secreta delicta, quantumlibet enormia, publicà satisfactione expient. Quid enim est pœnitentis crimina revelare, ut loquimur, indirectè si hoc non est?

CAPUT XVII.

Decretum vetus Coloniense circa superiora.

I Uvat hîc inferere, quæ ab annis jam quadringentis Sifridus Coloniensis Antistes sapienter decrevit adversus excessus ejusmodi, celebratâ in hunc finem Synodo: ubi hæc habet inter alia, quæ longum foret describere: (b) *Diligenter in Confessione caveant Sacerdotes, ut si confitentes peccata aliquorum revelaverint, vel nomina eorum indicaverint, cum quibus peccaverunt, ea secretè teneant, sicut peccatum confitentis.*

Item sub pœna excommunicationis, omnibus Sacerdotibus inhibemus, ne à confitentibus nomina eorum cum quibus peccaverint inquirent, vel circumstantias, per quas possint nomina eorum sciri. Quod si fecerint, ab officio Confessionis audiendæ, & Sacrorum Mysteriorum, ipso factò se noverint esse suspensos: & in principio confessionis Sacerdotes districtè inhibeant confitentibus, ne peccata aliorum confiteantur vel revelent & nomina eorum cum quibus peccaverint, exprimant, ut supra dictum est.

Item nullus Sacerdos in ira, odio vel etiam metu corporis confessionem confitentis audeat revelare verbo, vel signo, generaliter vel specialiter, dicendo: ego scio te talem, qualis es: & si revelaverit aliquo modo, de hoc convictus debet absque omni misericordia

(a) Sess. 14. c. 5. (b) Ex editione Labbei tom. II. p. I. col. IIII7.

ricordia degradari. Si tamen indigeat consilio, illud (ut dictum est) sine expressione personæ cautè requirat.

Atque hisce sapientissimè constitutis, prudentissimus Præsul gliscens tum malum feliciter sopivit atque oppressit. Quis sperasset malum simile nostro hoc tempore in Belgio Catholico revicturum? Sanè nisi bonorum hac de re querelæ cessaverint (cessabunt autem ubi innovandi & perturbandi omnia in quibusdam prurigo cessaverit) ad similes reis pœnas infligendas adigat etiam invitus. Opto interim ut consiliis hisce nostris potius, quam censuris, atque pœnis deterriti, in viam Patrum redeant, & pestiferis novitatibus minimèque tolerandis valedicant, quotquot hac in parte defecisse non vana suspicio est.

C A P U T X V I I I .

De Communionis frequentia.

Quod ad Cibi Eucharistici sumptionem spectat, de qua jam mentio nonnulla suprâ facta est, *Cibum illum*, ut docet Tridentina Synodus * *Salvator noster sumi voluit, tamquam antidotum, quo liberemur à culpis quotidianis & à peccatis mortalibus præservemur.* Ex quo patet quam inepti sint animarum Medici, qui propter quotidianas infirmitates lapsusque non graves ab hoc cælesti pabulo mentes famelicâs deterrent, neque verentur, ne cogantur aliquando ingemiscere, quod defectu hujus divinæ alimonix cor suum exaruerit. Longè aliter censuere Tridentini Patres, ut testatur Catechismus Parochorum (a) Concilii Tridentini auctoritate editus, quorum omnium unanimis vox fuit *Quotidie peccas, quotidie sume.*

Longè aliter S. Carolus (b) præscribit statuens, *ut ad saluberrimum S. Eucharistia frequentem sumendam usum Parochi & Concionatores quàm sapientissimè populum cohortentur, nascentis Ecclesiæ Institutis, atque exemplis, & gravissimorum Patrum vocibus, & uberrima hoc ipso de genere Catechismi Romani Doctrina & sententia, dentque Tridentinæ Synodi, quæ optaret quidem Fideles in singulis Missis non solum spirituali affectu, sed sacramentali etiam Eucharistia perceptione communicare.* Quod

* Sess. 13. cap. 2- (a) Par 2. cap. 4. n. 46.

(b) Concil. Mediol. 3. Tit 7